

УДК 347.73:342.951

DOI: <https://doi.org/10.31359/1993-0941-2025-49-564>

В. Ю. Квашин, к.ю.н., керуючий партнер адвокатської компанії «Квашин і партнери»,
ORCID ID : 0000-0001-9558-5272

ПРОБЛЕМА НОРМАТИВНОГО ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ «ДЕРЖАВНИЙ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ»

***Анотація.** Статтю присвячено дослідженню стану правового регулювання ключової категорії контрольної діяльності в сфері публічних фінансів – державному фінансовому контролю. Увагу до вказаного напрямку наукових досліджень пояснено утворенням та функціонуванням різних державних органів, що уповноважено на здійснення цього виду контролю (Рахункова палата України, Державна аудиторська служба України тощо).*

Обґрунтована необхідність удосконалення чинного законодавства в сфері державного фінансового контролю шляхом нормативного встановлення «державного фінансового контролю» як узагальнюючої категорії із визначенням в її змісті контролю за всіма сферами публічних фінансів (як за створенням, надходженням, так і збереженням та використанням). Підсумовано, що таке унормування має проводитися одночасно із впровадженням та розмежуванням в законодавстві категорій «контроль за надходженням коштів до бюджетів всіх рівнів», «контроль за збереженням та використанням бюджетних коштів» тощо, що сприятиме розмежу-

ванню компетенції уповноважених на здійснення контролю державних органів завдяки уникненню дублювання їх повноважень.

Ключові слова: державний фінансовий контроль, дублювання повноважень, розмежування компетенції.

Постановка проблеми. Відповідно до чинного законодавства України

компетенцію зі здійснення державного фінансового контролю реалізують різні державні органи: Рахункова палата України, Державна аудиторська служба України. Разом з тим, контрольні повноваження у сфері публічних фінансів мають Національний банк України, Пенсійний фонд України, Державна податкова служба України, Державна митна служба України тощо. При цьому, нормативні акти, що регулюють контрольну діяльність органів, що презентується як «державний фінансовий контроль», зокрема, й Закон України «Про Рахункову палату», «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні», не містять чітких дефініцій відповідної правової категорії, що, своєю чергою, ускладнює сприйняття розмежування в змісті цього виду контрольної діяльності.

Очевидно, законодавець оперує категорією «державного фінансового контролю», обмежуючись визначенням його різновидів (державний фінансовий аудит, інспектування тощо). При цьому, застосовуючи категорію «державного фінансового контролю» для найменування змісту контролю Рахункової палати України та Державної аудиторської служби України, законодавець через відсутність як єдиного нормативного визначення цієї категорії, так і визначення деяких специфічних видів контрольної діяльності, не розкриває розбіжності в змісті компетенції відповідних уповноважених суб'єктів. Такий стан правового регулювання створює умови для дублювання їх компетенції і, як наслідок, до неефективного використання бюджетних коштів, що спрямовуються на фінансування контрольної діяльності різних державних органів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням проблематики державного фінансового контролю в Україні займалися Л. В. Гуцаленко, Г. В. Дмитренко, Т. А. Жадан, Л. В. Лисяк,

В. Ф. Піхоцький, М. М. Сливка тощо. Праці вказаних авторів є результатами наукових досліджень за спеціальностями економічних наук, державного управління та права, в яких досліджено не стільки правові, скільки фінансово-економічні та управлінські аспекти здійснення державного фінансового контролю в Україні.

Вказані автори надають власні теоретичні визначення «державного фінансового контролю» як виду контрольної діяльності. Разом з тим, такі визначення, безперечно маючи теоретичну цінність, не відображають ані проблему дублювання повноважень, ані потребу розмежування компетенції вказаних суб'єктів його здійснення.

Метою даної статті є виявлення проблеми відсутності нормативного визначення вжитої в чинному законодавстві України категорії «державний фінансовий контроль», наслідків такої проблеми та формування пропозицій з її подолання.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до статті 92 Основного Закону [9] виключно законами України встановлюються Державний бюджет України і бюджетна система України; система оподаткування, податки і збори; засади створення і функціонування фінансового, грошового, кредитного та інвестиційного ринків; статус національної валюти, а також статус іноземних валют на території України; порядок утворення і погашення державного внутрішнього і зовнішнього боргу; порядок випуску та обігу державних цінних паперів, їх види і типи.

Згідно зі статтями 99, 100 Конституції України забезпечення стабільності грошової одиниці є основною функцією центрального банку держави – Національного банку України, а розроблення засад грошово-кредитної політики та здійснення контролю за її проведенням віднесено до компетенції Ради НБУ. При цьому, окремо визначеного терміну «фінанси» Конституція України не містить. Вказані вище повноваження деталізовано і в профільному законі України «Про Національний банк України» [10]. Так, відповідно до статті 1 цього закону «контроль за проведенням грошово-кредитної політики» є щорічне оцінювання узгодженості реалізації Національним банком України

грошово-кредитної політики з досягненням у середньостроковій перспективі інфляційних цілей, визначених Основними засадами грошово-кредитної політики, з урахуванням поточного і прогнозованого економічного та фінансового розвитку України та світу з метою виконання Національним банком України своєї основної функції. Також в цьому законі вжито схожий за сферою до терміну «фінансовий контроль» термін «банківського нагляду», під яким встановлено систему контролю та активних впорядкованих дій Національного банку України, спрямованих на забезпечення дотримання банками та іншими особами, стосовно яких Національний банк України здійснює наглядову діяльність законодавства України і встановлених нормативів, з метою забезпечення стабільності банківської системи та захисту інтересів вкладників та кредиторів банку.

Окрім Конституції України сферу контролю за створенням, надходженням, збереженням та використанням публічних фінансів в Україні врегульовано низкою законів та підзаконних актів, серед яких ключовими є Бюджетний кодекс України, Податковий кодекс України, Митний кодекс України, Закони України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про публічні закупівлі», «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», «Про Рахункову палату», «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» тощо. Положення наведених законів конкретизовано в підзаконних актах Кабінету Міністрів України.

Згідно з пунктом 10 частини першої статті 2 Бюджетного кодексу України [11] регламентований бюджетним законодавством процес контролю за дотриманням бюджетного законодавства є складовою правової категорії «бюджетний процес», а згідно з пунктом 49 частини першої цієї ж статті БК України дії учасника бюджетного процесу відповідно до його повноважень, пов'язаних зі здійсненням контролю за дотриманням бюджетного законодавства, які спрямовані на досягнення цілей, завдань і конкретних результатів своєї діяльності та забезпечення ефективного, результативного і цільового використання бю-

джетних коштів, є невід'ємною складовою визначення «управління бюджетними коштами». При цьому зазначимо, що за частиною другою статті 19 БК України контроль за дотриманням бюджетного законодавства, аудит та оцінка ефективності управління бюджетними коштами відповідно до законодавства має здійснюватися на всіх стадіях бюджетного процесу.

В тому числі задля здійснення контролю за фінансовою діяльністю органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, інших розпорядників бюджетних коштів, проведення фінансового аналізу в розрізі доходів, організаційних, функціональних та економічних категорій видатків, кредитування, фінансування і боргу, а також для забезпечення загальнодержавної і міжнародної порівнянності бюджетних показників, відповідно до статті 8 БК України використовується бюджетна класифікація, яка згідно з частиною третьою цієї ж статті включає класифікацію доходів бюджету, класифікацію видатків та кредитування бюджету, класифікацію фінансування бюджету та класифікацію боргу в якості її складових частин. При цьому, контроль та аналіз показників державного боргу та гарантованого державою боргу, контроль за здійсненням платежів, пов'язаних з гарантованим державою боргом відповідно до відповідного положення покладено на Агентство з управління державним боргом України [1]

Відповідно до пункту 3.3. Податкового кодексу України [12] виключно податковим законодавством, законодавством про збір та ведення обліку єдиного внеску визначається порядок адміністрування податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) та інших платежів відповідно до законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а згідно з пунктом 14.1.1⁻¹. ПК України рішення та процедури контролюючих органів і дій їх посадових осіб, що визначають інституційну структуру податкових та митних відносин, щодо контролю за сплатою податків, зборів, платежів відповідно до порядку, встановленого законом є складовою діяльності контролюючих органів з адміністрування податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне

соціальне страхування та інших платежів відповідно до законодавства.

Відповідно до пункту 24 частини першої статті 4 Митного кодексу України [13] під «митним контролем» визначено сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм Митного Кодексу України, законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку, а згідно з пунктом 28 МК України митними правилами визначено встановлений МК України та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем, або контроль за якими покладено на митні органи цим Кодексом та іншими законами України. Згідно зі статтею 7 МК України митний контроль є складником митної справи.

Положення Податкового та Митного кодексів України щодо визначення контролюючих органів та обсягу їхньої компетенції конкретизовано в положеннях про Державну податкову службу України та Державну митну службу України [2].

Відповідно до частини пунктом 5 частини першої статті 5, пункту 2 частини другої статті 6 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [3] однією з основних завдань, функцій та обов'язків уповноваженого органу управління та його територіальних органів, є здійснення контролю за використанням страхувальниками та застрахованими особами страхових коштів, задля чого такі органи здійснюють перевірку правильності їх використання страхувальниками із застосуванням ризик-орієнтованих підходів, контроль за веденням і достовірністю обліку та звітності щодо їх надходження та використання, застосовують у встановленому законодавством порядку фінансові санкції та накладають адміністративні штрафи.

Компетенцією з реалізації вказаних контрольних повноважень згідно з відповідним положенням наділено Пенсійний Фонд України [8].

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про Рахункову палату» [14] Рахункова палата є вищим державним колегіальним органом фінансового контролю (аудиту), який від імені Верховної Ради України здійснює контроль за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням. Належну їй компетенцію Рахункова палата відповідно до статті 4 профільного закону здійснює через провадження заходів державного зовнішнього фінансового контролю (аудиту), які вона здійснює шляхом фінансового аудиту, аудиту діяльності (ефективності), аудиту відповідності, експертизи, аналізу та інших контрольних заходів.

При цьому, у статті 1 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» [4] вказано, що здійснення державного фінансового контролю забезпечує центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, уповноважений Кабінетом Міністрів України на реалізацію державної політики у сфері державного фінансового контролю, а в статті 2 вказано головні завдання цього органу та його різновиди: державний фінансовий аудит, інспектування, контроль за дотриманням законодавства у сфері закупівель (перевірки та моніторинг).

Відповідно до статті пункту 36 частини першої статті 1 базового в сфері закупівель законодавчого акту – Закону України «Про публічні закупівлі» [15] впроваджено термін «Уповноважений орган» як центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері публічних закупівель, в статті 7 цього Закону встановлено компетенцію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, визначено, що інші органи здійснюють контроль у сфері публічних закупівель у межах своїх повноважень та вказано, що ці органи не мають права втручатися в проведення закупівель.

Також у пункті 14 частини першої статті 1 цього Закону міститься визначення «моніторингу процедури закупівлі», під яким встановлено аналіз дотримання замовником законодавства у сфері публічних закупівель під час проведення процедури закупівлі, укладення договору про закупівлю та протягом його дії

з метою запобігання порушенням законодавства у сфері публічних закупівель.

Згідно з профільним положенням вказані вище повноваження щодо державний фінансовий аудит, інспектування, контроль за дотриманням законодавства у сфері закупівель (перевірки та моніторинг), тобто щодо державного фінансового контролю здійснює Державна аудиторська служба України [5].

Як бачимо, «моніторинг закупівель» за законодавчою конструкцією є різновидом «державного фінансового контролю». Термін «моніторинг» вжито законодавцем також у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» [6]. Так, відповідно до пункту 16 частини першої статті 1 цього закону під терміном «державний фінансовий моніторинг» визначено сукупність заходів, що вживаються суб'єктами державного фінансового моніторингу (спеціально уповноваженого органу та інших суб'єктів) і спрямовуються на виконання вимог цього Закону та іншого законодавства у сфері запобігання та протидії.

При цьому, відповідно до статті 36 цього контролю за виконанням законів у сфері запобігання та протидії здійснюють органи державної влади в межах їх повноважень та в порядку, визначеному Конституцією та законами України. У межах такого контролю спеціально уповноважений орган щороку до 31 березня року, наступного за звітним, зобов'язаний подавати до Верховної Ради України за встановленою формою звіт про стан запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за попередній рік. Таким уповноваженим органом Уряд України визначив Державну службу фінансового моніторингу України [7].

Висновки. Аналіз наведених чинного законодавства свідчить про те, що в ньому відсутнє нормативне визначення категорії «державний фінансовий контроль», а контролем, який здійснюють різні державні органи, тобто тим, який є державним за суб'єктами здійснення, охоплено, відповідно, й різні сфери

контролю за створенням, збереженням та використанням публічних фінансів.

Категорію «державного фінансового контролю» вжито у спеціальному законодавстві, що регулює профільну діяльність Рахункової палати України та Державної аудиторської служби України, тобто застосовано фактично в вузькому сенсі. Разом з тим, контроль в сфері публічних фінансів здійснюється й іншими державними органами: Національним Банком України, Пенсійним Фондом України, Агентством з управління державним боргом України, Державною службою фінансового моніторингу України, податковими, митними органами тощо, що дає підстави для твердження про можливість теоретичного застосування категорії «державний фінансовий контроль» в широкому сенсі для охоплення змісту окремих напрямків їх діяльності. Така невідповідність в правовому регулюванні є, на нашу думку, неприпустимою, адже може призводити до дублювання повноважень різних державних органів в їхній правозастосовній діяльності. Для уникнення такої проблеми в реалізації компетенції відповідних державних органів і забезпечення належного розмежування повноважень між ними нам уявляється доречним нормативне уточнення правових категорій, що вживаються в чинному законодавстві про контроль держави у сфері публічних фінансів. Одним за таких уточнень, на нашу думку, має бути трансформація терміну «державний фінансовий контроль» в узагальнюючу категорію із визначенням в її змісті контролю за всіма сферами публічних фінансів (як за створенням, надходженням, так і збереженням та використанням). Таке унормування передбачатиме розмежування категорій «контроль за надходженням коштів до бюджетів всіх рівнів», «контроль за збереженням та використанням бюджетних коштів» тощо, а отже і надасть можливість більш чітко розмежувати компетенцію уповноважених на здійснення контролю державних органів завдяки уникненню дублювання їх повноважень.

Список використаних джерел :

1. Про утворення Агентства з управління державним боргом України. Постанова КМУ від 12.02.2020 р. № 127. Із змінами, внесені-

- ми згідно з Постановою КМ № 556 від 02.06.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/127-2020-%D0%BF#Text>
2. Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України: постанова КМУ від 6.03.2019 р. № 227. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2019-%D0%BF#Text>
  3. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 23.09.1999 року № 1105-XIV. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1999, № 46–47, ст.403. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1105-14#Text>
  4. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України від 26.01.1993 року № 2939-XII. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1993, № 13, ст.110. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12#Text>
  5. Про затвердження Положення про Державну аудиторську службу України. Постанова КМУ від 3.02.2016 р. № 43. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF#Text>
  6. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 6.12.2019 року № 361-IX. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2020, № 25, ст.171. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text>
  7. Положення про Державну службу фінансового моніторингу України: постанова КМУ від 29.07.2015 р. № 537. Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 653 від 29.07.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-%D0%BF#Text>
  8. Про затвердження Положення про Пенсійний фонд. Постанова КМУ від 23.07.2014 р. № 280. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280-2014-%D0%BF#Text>
  9. Конституція України: Основний Закон України від 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1996, № 30, ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
  10. Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 р. № 679-XIV. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1999, № 29, ст.238. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text>
  11. Бюджетний кодекс України: Закон України від 8.07.2010 р. № 2456-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2010, № 50–51, ст.572. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
  12. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2011, № 13–14, № 15–16, № 17, ст.112. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>

13. Митний кодекс України: Закон України від 13.03. 2012 р. № 4495-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2012, № 44–45, № 46–47, № 48, ст.552. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#Text>
14. Про Рахункову палату: Закон України від 2.07.2015 р. № 576-VIII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2015, № 36, ст.360. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19#Text>
15. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2016, № 9, ст.89. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>

REFERENCES :

1. Pro utvorennia Ahentstva z upravlinnia derzhavnym borhom Ukrainy. Postanova KМУ vid 12.02.2020 r. № 127. Iz zminamy, vnesenymy zghidno z Postanovoio KМ № 556 vid 02.06.2021 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/127-2020-%D0%BF#Text>
2. Pro zatverdzhennia polozhen pro Derzhavnu podatkovu sluzhbu Ukrainy ta Derzhavnu mytnu sluzhbu Ukrainy: postanova KМУ № 227 vid 06.03.2019 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2019-%D0%BF#Text>
3. Pro zahalnooboviazkove derzhavne sotsialne strakhuvannia: Zakon Ukrainy № 1105-XIV vid 23.09.1999 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 1999, № 46–47, art.403. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1105-14#Text>
4. Pro osnovni zasady zdiisnennia derzhavnogo finansovoho kontroliu v Ukraini: Zakon Ukrainy № 2939-XII vid 26.01.1993 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 1993, № 13, art.110. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12#Text>
5. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnu audytorsku sluzhbu Ukrainy. Postanova KМУ № 43. vid 3.02.2016 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF#Text>
6. Pro zapobihannia ta protydiuu lehalizatsii (vidmyvanniu) dokhodiv, oderzhanykh zlochynnym shliakhom, finansuvanniu teroryzmu ta finansuvanniu rozpovsiudzhennia zbroi masovoho znyschennia: Zakon Ukrainy № 361-IX vid 06.12.2019 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 2020, № 25, art.171. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text>
7. Polozhennia pro Derzhavnu sluzhbu finansovoho monitorynhu Ukrainy: postanova KМУ № 537 vid 29.07.2015 r. Iz zminamy, vnesenymy zghidno z Postanovoio KМ № 653 vid 29.07.2020 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-%D0%BF#Text> .

8. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Pensiyniy fond. Postanova KМУ № 280 vid 23.07.2014 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280-2014-%D0%BF#Text>
9. Konstytutsiia Ukrainy: Osnovnyi Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 1996, № 30, art. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
10. Pro Natsionalnyi bank Ukrainy: Zakon Ukrainy № 679-XIV vid 20.05.1999 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 1999, № 29, art.238. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text>
11. Biudzhetniy kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy № 2456-VI vid 08.07.2010 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 2010, № 50–51, art.572. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
12. Podatkoviy kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 02.12.2010 r. № 2755-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 2011, № 13–14, № 15–16, № 17, art.112. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
13. Mytniy kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy № 4495-VI vid 13.03. 2012 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 2012, № 44–45, № 46–47, № 48, art.552. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#Text>
14. Pro Rakhunkovu palatu: Zakon Ukrainy № 576-VIII vid 2.07.2015 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR)*, 2015, № 36, art.360. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19#Text>
15. Pro publichni zakupivli: Zakon Ukrainy № 922-VIII vid 25.12.2015 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR)*, 2016, № 9, art.89. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>

V. Yu. Kvashyn

Problem of the Legislative Definition of the Category “State Financial Control”

Abstract. *The article examines the state of legal regulation of a key category of oversight activities in the sphere of public finances – state financial control. The relevance of research in this field stems from the establishment and functioning of various state bodies authorized to conduct this type of control (the Accounting Chamber of Ukraine, the State Audit Service of Ukraine, and others). The study reveals that scientific research in this area is primarily focused on the financial-economic and managerial aspects of state financial control.*

It is demonstrated that the current legislation of Ukraine governing this sphere uses the category chosen for analysis without providing its proper normative definition. This situation complicates the demarcation of the competences of state

bodies authorized to exercise this type of control. It has been established that the category «state financial control» is employed in special legislation regulating the activities of the Accounting Chamber of Ukraine and the State Audit Service of Ukraine – that is, it is applied in the narrow sense.

At the same time, control in the field of public finances is also carried out by other state bodies, including the National Bank of Ukraine, the Pension Fund of Ukraine, tax and customs authorities, etc. This provides grounds for asserting that the category “state financial control» can be theoretically applied in the broad sense to cover certain aspects of their activities. Such uncertainty in the legislative categorical apparatus creates conditions, to a certain extent, for the duplication of powers and for the irrational use of budgetary funds allocated for the maintenance of these bodies. The necessity of improving the current legislation in the field of state financial control is substantiated through the normative establishment of «state financial control» as an umbrella (generalizing) category, with its content encompassing control over all spheres of public finances (both their creation/receipt and their preservation and use).

The author concludes that such regulation should be carried out simultaneously with the introduction and differentiation in national legislation of the categories “control over the receipt of funds into budgets of all levels”, “control over the preservation and use of budgetary funds”, etc. This will facilitate the delineation of the competence of state bodies authorized to perform control activities in the field of public finances by avoiding duplication of their powers.

It is concluded that such normalization should be carried out simultaneously with the introduction and clear differentiation in the legislation of categories such as «control over the receipt of funds into budgets of all levels», «control over the preservation and use of budgetary funds» etc. This will facilitate the proper demarcation of competences among the authorized state control bodies by preventing the duplication of their powers.

Keywords: *state financial control, duplication of powers, delineation of competences.*